

Nooit eerder was het concept 'gezin' aan zo'n ruime interpretatie onderhevig. In de reeks over gezinsvormen neemt Weliswaar alternatieven onder de loep voor het klassieke gezin van mama, papa en twee kinderen. Aflevering 2: het lesbische koppel Emilie (30) en Sarah (28) uit Brussel.

Reeks 'hedendaagse gezinsvormen': het lesbische koppel

Twee mama's en een zaadje

Gezinsvormen - Deel 2 Emilie en Sarah leerden elkaar elf jaar geleden in Brussel kennen en na een jaar van aftasten sloeg de vonk over. Hun relatie houdt nu al 10 jaar stand en werd afgelopen najaar bezegeld met een baby, Oscar.

Tekst Marjorie Blomme | Foto's Carlo Verfaillie

Emilie en Sarah: "We kunnen hier in Sint-Joost beter niet hand in hand over straat lopen."

Emilie en Sarah wonen samen in Sint-Joost-ten-Node in een wijk met tientallen verschillende nationaliteiten. "Dat is niet altijd makkelijk", zegt Emilie. "De moslims uit de buurt staan niet echt positief tegenover homoseksualiteit. We kunnen hier in Sint-Joost beter niet hand in hand over straat lopen als we geen gefluit of opmerkingen willen. Gelukkig ligt het niet echt in ons karakter om ermee uit te pakken. Maar nu met Oscar kunnen we dat bijna niet meer vermijden. We hebben een kind samen."

Emilie: "Omdat je hier met zoveel nationaliteiten en culturen samenleeft, weet je niet goed hoe mensen erover denken. Maar als je naar tv kijkt, dan zie je dat elke serie wel haar lesbisch of homo-koppel heeft. En toen we ons nieuw huis in Dilbeek kochten, hebben we nooit negatieve reacties gehad. Toen dacht ik: misschien is er echt wel iets veranderd, maar hebben we het nooit gezien of willen zien omdat we in Brussel wonen."

Emilie is de biologische moeder van Oscar. Ook dat zorgt soms voor vreemde reacties. Sarah: "Ik werk als verpleegkundige en toen ik op mijn nieuwe job vertelde dat ik een baby van vier maanden had, riepen mijn collega's uit: hoe heb je dát gedaan? Ben je een soort supervrouw? Dan móét je wel uit de kast komen."

Emilie: "Misschien ligt het ook wel aan ons. We willen er ook niet te veel mee bezig zijn. Het is ook zo *normaal* voor ons. Je wilt er niet altijd op gewezen worden dat je anders bent. Daarom vertel ik het sommige mensen wel en anderen niet. Ik kijk de situatie wat aan. Tijdens de cursus Frans die ik volgde, werd er een enquête onder studenten besproken. Een van de vragen was: hoe sta je tegenover homoseksualiteit? In die les zaten veel Polen. Hun reactie was negatief. Toen was ik zelfs blij dat ik het niet verteld had. Dat was natuurlijk niet leuk, maar het is niet mijn taak om mensen op te voeden."

MOEDERINSTINCT

Toen ze uiteindelijk besloten een gezin te stichten, keek niemand in hun dichte omgeving daar nog van op. Sarahs ouders waren in de wolken en ook de moeder van Emilie had niet anders verwacht.

Emilie: "Toen mijn zus ooit eens gezegd had dat ik nooit kinderen zou krijgen, vroeg mijn moeder zich af waarom niet. Het was pas toen dat het besef kwam dat het niet vanzelfsprekend zou worden. Maar tot dan was zij er nooit van uitgegaan dat ik geen kinderen zou krijgen."

Volgens hen is het voor homokoppels wel degelijk moeilijker en minder sociaal aanvaard om kinderen te krijgen. Sarah: "Ik ken wel twee homokoppels die kinderen hebben. En hun omgeving reageert positief. Maar ik weet nu niet hoe er in het dagelijkse leven op gereageerd wordt." Emilie: "Het is ook praktisch moeilijker. Ze moeten een draagmoeder vinden. En de reacties zijn ook anders. Zelf denk ik ook: ja maar, hoe gaat dat dan met het moederinstinct? Ik merk dat ik als biologische moeder helemaal veranderd ben. Ik had nooit gedacht dat ik de moeder zou zijn die ik nu ben. Als je enerzijds die hormonale *boost* niet hebt, hoe zit het dan in elkaar? Anderzijds is Sarah ook niet de biologische moeder van Oscar. En toch heeft zij wel dezelfde moederliefde voor hem. Uiteindelijk gaat het niet om een moederinstinct, maar om een zorginstinct, een zorgreflex, zeg maar."

NAAR HET ZIEKENHUIS VOOR EEN ZAADJE

Emilie werd zwanger van een anonieme donor. Het koppel weet dus niet wie de biologische vader van Oscar is. Sarah: "Naar mijn gevoel is er ook geen vader. Als je het over een 'vader' hebt, is er meteen iets dat ontbreekt. Terwijl er helemaal niets ontbreekt. Ik spreek liever van de 'donor'. Iets klinisch. Een vader is toch ook in grote mate een invulling van een rol. Oscar gaat zich volgens mij niet afvragen wie zijn vader is. Hij zal zich misschien wel afvragen waarom hij er zo uitziet."

Emilie: "Hij zal zich toch wel afvragen waar hij vandaan komt? En dan zullen we hem moeten uitleggen waarom hij twee mama's heeft en geen papa. Ik heb zelfs al nagedacht over de manier waarop we dat kunnen doen. Toen ik 6 jaar was, kreeg ik een boekje van mijn ouders, met als titel *Waar kom ik vandaan?* Natuurlijk is dat op Oscar niet van toepassing. Maar misschien moeten we zélf zo'n boekje maken. En dan uitleggen hoe dat bij hem is gegaan. Ik wil daar geen taboes over. Hij zal in de crèche bijvoorbeeld papa's zien en zich afvragen waarom hij er geen heeft. Dan zullen we hem uitleggen dat wij elkaar graag zagen, dat we naar het ziekenhuis zijn gegaan voor een zaadje en dat hij daar het resultaat van is."

EEN ECHTE VENT

Het koppel wil het niet hebben over een traditioneel

Emilie: "Ik heb al nagedacht over de manier waarop we Oscar zullen uitleggen waarom hij twee mama's en geen papa heeft."

rollenpatroon in hun gezin, maar ze merken wel een bepaalde verdeling op. Emilie: "Omdat ik de natuurlijke moeder ben, heb ik wel meer die beschermende reflex tegenover Oscar. Terwijl Sarah dan eerder met hem zal spelen of hem voor uitdagingen zal stellen. Maar het is de bedoeling dat Sarah van ons volgende kindje zwanger wordt en dan zal dat misschien helemaal anders zijn. Zo'n rollenpatroon is uiteindelijk voor een groot deel cultureel bepaald. Uiteraard zijn we er ons echt van bewust dat we een jongen opvoeden. Toen ik hoorde dat we een jongen kregen, was ik wel even in de war. Ik dacht: help, wat moeten we doen als hij typische jongensdingen wil doen? Gelukkig hebben we daarvoor een goede oplossing gevonden. We hebben Sarahs broer Peter gemaakt. Hij is een échte vent (*lacht*)."

"Uiteindelijk gaat het niet om een moederinstinct, maar om een zorginstinct, een zorgreflex, zeg maar."

► Reacties welkom op www.weliswaar.be/forum